

Markéta Šichtařová: “Evropská zvrhlá socialistická společnost se v průběhu pandemie ještě i fašizuje”

- CZ24 News | 12. srpna 2021

ČESKO: Volby na spadnutí, populismus se překonává, ideologické šílenství nezná mezí. Kategorie jako „vlevo“, „vpravo“ ztrácejí svůj obsah. Máme už jen vlevo nebo echt vlevo.

Naposledy se překonali zástupci koalice ODS, KDU-ČSL a TOP 09. Podle nich by lidé měli mít možnost získat od státu bezúročnou půjčku na splacení deseti procent hypotéky, přičemž by se jim tato půjčka ještě snižovala o dvacet, třicet a padesát procent za první, druhé a třetí dítě.

Je mi záhadou, proč si uskupení ODS, KDU-ČSL a TOP 09 stále ještě říká středopravé, když tohle je typicky levicový nápad. Aneb zářný příklad, že „vpravo“ už téměř neexistuje. Konkrétně tenhle nápad je založen na velmi pochybném konceptu „potřebnosti“, nikoliv na konceptu zásluhy.

Fakta jsou taková: Na bydlení není nárok. Bydlení není právem. Nemáte právo bydlet – máte právo si na bydlení vydělat a za peníze si jej potom koupit.

Pokud to někdo otočí, jako v tomto případě zmíněná koalice, řekne tím: Kdo chce bydlet, má na to právo a dostane dar od státu v podobě bezúročné půjčky. Tuto bezúročnou půjčku mu musí skrze státní přerozdělování poskytnout ti, kdo vydělávají, ze svých daní. Takže ti, kdo si vydělávají, své peníze dávají těm, o kterých stát došel k názoru, že mají na bydlení nárok. To je zvrhlé.

Takže na otázku: „Koho a jak by měl stát při pořízení bydlení podporovat?“, je jednoduchá odpověď: Nikoho nijak. Stát by měl udělat úplně jinou věc: Měl by se zasloužit o to, aby ceny nemovitostí falešně nerostly. Je to totiž právě stát, kdo je hlavním viníkem růstu cen bydlení, takže se bydlení stává nedostupné. Na vině je především takzvaná monetární státu.

Stát svým hloupým tiskem peněz nejprve zdraží bydlení, aby nebylo dostupné pro nikoho, pak sebere schopným peníze a dá je těm, kterým uzná za vhodné, případně které označí za potřebné, aby se k bydlení dostali. V podstatě je to naplnění techniky „rozděl a panuj“. (V rámci objektivitu konstatuji, že v ČR je to s oním tiskem peněz ještě zlaté relativně ku eurozóně.)

A víte, co je na tom nejděsivější? Ještě nikdy, když nějaká společnost tiskla nekryté peníze, když slibovala, že na to a ono bude nárok, že vytvořené hodnoty se budou rozdávat „potřebným“, to neskončilo dobře. A teď tu v podstatě celosvětově došlo k zvláštnímu propadnutí fantaskní představě, že po tisíci prvé to vyjde.

Je to ohromně zvláštní, jak i poměrně inteligentní lidé chápou platnost zákona zachování energie ve vesmíru, ale současně se domnívají, že v celém vesmíru existuje jedna malá planetka Země, na ní tvor zvaný člověk, ten provozuje disciplínu zvanou finance – a finance jsou jediným koutkem vesmíru, v němž zákon zachování energie neplatí a při tisku peněz můžeme z ničeho vygenerovat něco, tedy bohatství.

Kolektivismus může mít mnoho podob. Jednou z podob je třeba rasismus, u něhož je člověk posuzován podle kolektivního klíče – tedy podle příslušnosti ke skupině definované barvou kůže. Jinou podobou kolektivismu je forma socialismu, jakou jsme viděli ve východním bloku před rokem

1989. A ještě jinou formou kolektivismu je třeba fašismus.

Nedávno jsem prohlásila, že evropská společnost je již delší čas socialistická a současně se v průběhu pandemie do jisté míry fašizuje. Vzbudilo to značný rozruch a nevoli. A já si na obou výrazech – socialismus i postupující fašizace – trvám. Slovo fašizace nepoužívám lehkomyšlně expresívně, nýbrž zcela promyšleně. Posudte sami:

Fašismus je definován jako ideologie, pro níž je typický autoritativní přístup, sociální darwinismus, nacionalismus, extrémně silná role státu i velkých korporací, kolektivismus a potlačování soukromého vlastnictví. Všechny tyto rysy současná společnost splňuje. Fakt, že většina lidí si v duchu činí rovnítko mezi slovy „fašismus“ a „koncentrační tábor“, je pouze myšlenkovou zkratkou a zjednodušením. Koncentrační tábory byly pouze vedlejším symptomem této ideologie. Ale zkuste vyvrátit existenci všech těchto uvedených symptomů!

Lidé to neslyší rádi, protože chápou, že ono slovo je velmi negativní. Ale současně už zdaleka ne každý chápe, že k náplni tohoto slova se pomalu blížíme, pouze jej ještě nenaplnujeme do takového extrému, jaký si pod ním obvykle představujeme. Pokud ovšem odmítneme pojmenování používat, neznamená to, že podstata jevu zmizí.